

”Jag kan inte acceptera att bli behandlad som en brottsling”

● Efter 31 år som lärare på konstutbildningen sades hans avtal upp med omedelbar verkan.

Albert Braun vill berätta sin historia för att ge studerade, kolleger och andra en förklaring till att han försvann.

JAKOBSTAD. Det är aldrig bara den enas fel när två träter, säger Albert Braun. Han har uttryckt sin vilja att förhandla och jämka, men han upplever att arbetsgivaren inte har samma intresse av förlikning. Därför ser han nu ingen annan lösning än att låta pröva sitt hävda arbetsavtal i rätten.

Tidigt i höstas började Albert Braun reda ut möjligheterna att vara alterneringsledig. Han var i starkt behov av en mer sammanhållen ledighet för att reda upp en rad privata saker.

– Jag behövde egentligen vara i Tyskland och kände att det blev för mycket med både jobb och de privata bekymren just då. Men det visade sig att jag inte hade rätt till alterneringsledigt eftersom jag i min arbetsplan inte har tillräckligt mycket arbetstid. Man ska jobba minst 75 procent för att kunna få den typen av ledighet. Jag har jobbat 70 procent på grund av nedskärningar.

Naturligtvis förstår han att regler ska följas. Men han anser att det finns alla möjligheter att kompensera de fem procent som fattades.

– Jag har lite svårt att acceptera ointresset och oviljan att lösa problemen långsiktigt. Under alla de år jag arbetat med konstutbildningen har jag upplevt att det gått att göra saker på olika sätt för att få bästa resultatet för studerandena. Alla vi på konstutbildningen har jobbat betydligt fler timmar än vi har betalt för, just för att vi brinner för vårt arbete.

”Egentligen skulle jag inte orka bråka, men jag kan inte acceptera att man behandlar mig som en brottsling. Jag förstår att folk undrar vad jag gjort då mitt avtal bröts med omedelbar verkan. Folk måste ju tro att jag är farlig på något sätt eftersom jag behandlas så här.” ALBERT BRAUN

För Albert Braun är det en väsentlig del av jobbet att via egna konstnärliga projekt skapa kontakter till konstnärer och högskolor runt om i världen.

FOTO: JONAS BRUNNSTRÖM

Braun nämner Ruskfestivalen och olika utställningar och projekt som saker han och kollegerna satsat på utan att räkna varje timme de jobbat.

– När vi till exempel åker på utställningsresor utomlands söker vi ofta pengar för resorna utifrån. Vi jobbar inte åttatimmars dagar utan betydligt längre. Det har alltid varit en självklarhet för mig att använda resorna till att skapa kontakter och nätverk.

I NOVEMBER åkte Albert Braun i väg på ett eget Artist-in residencebesök till Virginia i USA. Han ansåg att han då hade avklarat höstens undervisningsskyldighet och ordnat allt som behövdes på skolan. När han landa-

de och öppnade sin epost hade han fått ett brev från arbetsgivaren. Det som enhetschefen ville veta var varför han inte ansökt om oavlönad tjänstledighet för vistelsen. Efter mejlande fram och tillbaka kom ett mejl som innehöll en skriftlig varning för att han ”grovt misskött sitt arbete och undervisning”.

Artist-in-residence-besöket var inte Albert Brauns första så han levde i tron att han kunde göra som förr när han haft behov av tjänstledighet.

– Under vistelsen gjorde jag ett fel i ansökningssystemet, men jag meddelade att jag önskade att tjänstledigheten skulle tas upp på vårt möte i januari. Jag gjorde så som vi alltid gjort, jag hade jobbat in mina timmar i förväg. I min arbetsbeskrivning finns inget sagt om var jag ska vara under en viss tid, det har varit en överenskommelse med min närmaste förman beroende på situationen.

Varningen var visserligen en obehaglig överraskning men Albert Braun trodde ändå att allt skulle gå att reda upp. Han säger att för honom är det en väsentlig del av jobbet att via egna konstnärliga projekt skapa kontakter till konstnärer och

högskolor runt om i världen. De här kontakterna har han förmedlat vidare till studerandena, och de har också gjort det möjligt att bjuda in gästlärare och gästkonstnärer till Österbotten.

– Vi är en liten enhet i liten stad. Vi behöver kontakter ut och studerande och alumner måste komma i väg till ställen där de kan få nya influenser och input.

HANTRODDE alltså att allt skulle ordnas när han väl var tillbaka i Finland. Ett möte var inplanerat till början av januari där han skulle diskutera saken med arbetsgivaren och de som var inblandade i ärendet. Men i stället fick Albert Braun ett nytt mejl. Den här gången var beskedet att hans arbetsavtal är hävt med omedelbar verkan.

– Egentligen är jag anställd av staden Jakobstad. Novia har köpt tjänsten, alltså min arbetsinsats, av staden.

Han tycker att det är ganska beklämmande att bli utkastad från sin arbetsplats efter över 30 år, även om han begått ett formellt fel.

– Egentligen skulle jag inte orka bråka, men jag kan inte acceptera att man behandlar mig som en

brottsling. Jag förstår att folk undrar vad jag gjort då mitt avtal bröts med omedelbar verkan. Folk måste ju tro att jag är farlig på något sätt eftersom jag behandlas så här.

Braun säger att han uttryckt sin vilja att i efterskott ansöka om oavlönad tjänstledighet, men då vill han ha betalt för de timmar han arbetade in för att kunna resa till USA.

Eftersom staden är hans arbetsgivare har han också anhållit om att stadsstyrelsen ska pröva hävningen av hans arbetsavtal.

– Jag fick ett ganska vagt svar, man anser att inget fel har begåtts. De skriver också att de inte är behörig i sak även om jag vid hävningen av mitt avtal hänvisas till stadsstyrelsen för omprövning. Så jag ser ingen annan möjlighet än att ta saken till rätten.

Albert Braun säger att han är oroad över situationen på konstutbildningen på Novia. Han anser att lärarna är för få och kontinuiteten lider om sparivern fortsätter.

– I förlängningen är det studerandena som drabbas, säger han.

Anne-May Wisén

anne-maj.wisen@ot.fi
06-7848 476

Enhetschefen kan inte kommentera enskilt fall

Kajsa Dahlbäck är enhetschef på Novia i Jakobstad.

Hon säger att hon inte kan kommentera Alberts Brauns hävda avtal annat än på ett allmänt plan.

JAKOBSTAD. – På en arbetsplats gäller samma spelregler för alla och de baserar sig på lagar och förordningar, säger Novia Jakobstads enhetschef Kajsa Dahlbäck.

Hon säger att målet är att skapa ett jämlikt arbetsliv både för an-

ställda och arbetsgivare.

Enligt Kajsa Dahlbäck finns inga sparkrav då det gäller undervisningen just nu.

– Tvärtom har vi gjort specifika satsningar till exempel för de visuella konstformerna genom en nyan-

ställd producent för Energiverket.

– Dessutom har vi jobbat på att stärka vår ekonomi på olika vis och strävar efter att introducera en ny form av gästlärare från höstterminen.

Anne-May Wisén

Enligt Kajsa Dahlbäck finns inga sparkrav då det gäller undervisningen just nu. FOTO: ARKIV